

чинъ ние настѣпвахме до разсѣмване. Съмна се, турцитѣ спрѣха да настѣпватъ, свѣтлинага ги завари разхвърляни безъ редъ по полето. Обаче една доста голѣма частъ лежеше недалеко отъ нашата линия и къмъ нея безспорно се присѣдиняваха малки групички. Отъ това азъ заключихъ, че нашитѣ сж доста на тоя брѣгъ и че турцитѣ очакватъ подкрепления, а, следователно, ние трѣбва да настѣпваме; но съ що? Ние имаме всичко на всичко две роти. Спомнихъ си за нашия резервъ — петата дружина. Пратихъ да намѣрятъ фелдфебела, за да ми обади, где се намира дружината. Но едва успѣхъ да дамъ заповѣдта, ето че фелдфебелтъ, изправенъ предъ менъ, докладва, че е прасналъ вече да търсятъ дружината, но не могли нигде да я намѣрятъ. Първата дружина я видѣли да стои задъ своята рота, но въ посока къмъ града, а нашата дружина, вѣроятно нѣкъде на закрито. Тамъ е добре, а тукъ листъ не остана на дърветата. „Върви и доведи дружината тукъ. Раздай запаснитѣ патрони“. — Нѣма такива, отговаря фелдфебелтъ; командиртъ на полка заповѣда да не вземаме повече отъ шестдесетъ патрона на човѣкъ. „Не ги товариохме, защото и безъ това понтонитѣ бѣха пълни съ вода“ — се обади ротниятъ инструкторъ. Изпратихъ фелдфебела за резервата и съ следната заповѣдъ до веригата: „Фелдфебелтъ ще доведе дружината ни“. Презъ това време взводнитѣ командири да пропждятъ турскитѣ групички, намиращи се предъ тѣхната линия, за да не попрѣчатъ на дружината да настѣпи, напредъ да не се настѣпва“. Взводниятъ на третия взводъ ми докладва, че срещу него се намира цѣлъ турски взводъ, на открито, и стреля безъ редъ; не е мжно да се изпжди, но нѣма хора, защото взводтъ е направляващъ. Заповѣдахъ на подофицера да вземе петтѣхъ мои конвойни, осемъ души отъ взводоветѣ при мене за свръзка и още четири души. Намиращиятъ се близо до мене подофицеръ каза, че това е достатъчно и че ще изпждятъ турцитѣ. Наскоро следъ това се чу урата, поета отъ цѣлата верига и, по тоя начинъ, полето предъ насъ бѣ разчистено. Върнаха се и ония, които бѣха изпратени да пропждятъ турцитѣ и донесоха тѣлото на убития прапорщикъ Лукяновъ, прекрасенъ офицеръ, станалъ жертва на тая атака.

На новата линия на веригата, азъ заставахъ на